

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu finanční prokuratury, poněvadž odůvodnění usnesení v odpor vzatého nebylo vyvráceno dovolacím rekuresem.

Čís. 248.

K vedení pasivních sporů za nezletilce nemá poručník zapotřebí schválení poručenského soudu.

(Rozh. ze dne 29. července 1919, R I 304/19.)

Žalovaný, přijav žalobu, vznesl při prvním roku námitku, že jest nesvéprávným. Konaným šetřením zjištěno, že jest skutečně nesvéprávným a že jest zastupován mateřskou poručnicí. Žalobní odpověď podal sice ještě žalovaný sám, mateřská poručnice projevila však v pozdějším podání souhlas s vedením sporu. První soud (krajský soud v Mostě) prohlásil dosavadní řízení zmatečným z těchto důvodů: By mohlo řízení dle zákona býti zahájeno, dlužno žalobu doručiti dle § 106 c. ř. s. do vlastních rukou žalovaného, nebo, je-li nezletilým, do rukou jeho zákonného zástupce a musí pak jím býti před soudem zastupován. V tomto případě byla žaloba doručena nezletilému, procesně nezpůsobilému žalovanému, nikoliv jeho mateřské poručnici, žalovaný nebyl jí u prvního roku zastoupen a nepodařilo místo něho odpověď. Bylo proto zahájené řízení zrušiti jako zmatečné dle § 7 a § 477 odst. 5 c. ř. s. Rekursní soud vyhověl stížnosti a nařídil prvnímu soudu, by ve sporu pokračoval. Důvody: K nedostatku zákonného zastoupení jest sice hleděti z povinnosti úřední v každém období sporu, leč zhojení tohoto nedostatku jest možno z důvodů procesní ekonomie, dokud řízení nebylo prohlášeno zmatečným. První soud odvolal se, odůvodňuje své usnesení, na § 7 a § 477 čís. 5 c. ř. s. § 7 c. ř. s. jedná o odstranění nedostatku procesní způsobilosti dříve, než bylo řízení prohlášeno zmatečným, § 477 čís. 5 c. ř. s. prohlašuje pak zmatečným rozsudek, v odpor vzatý a, pokud jest důvodem zmatečnosti zasaženo, i předchozí řízení, jestliže strana, potřebující zákonného zástupce, nebyla jím zastoupena, pokud nebylo vedení sporu dodatečně řádně schváleno. Dle § 477 odst. 1 c. ř. s. jest spatřovati dodatečné schválení vedení sporu zvláště v tom, jestliže zákonný zástupce, aniž by byl uplatňoval nedostatek zastoupení, súčastnil se řízení odvolacího tím, že podal přípravný spis. Může tudíž býti nedostatek zákonného zastoupení zhojen ještě v řízení odvolacím tím, že zákonný zástupce vedení sporu schválí. V případě, o nějž tu jde, předložil zástupce žalovaného plnou moc mateřské poručnice žalovaného zároveň se žalobní odpovědí, ovšem podal tento přípravný spis ještě jménem nezletilce. Podání mateřské poručnice ze dne 6. dubna 1919 obsahuje však výslovné schválení dosavadního vedení sporu, neboť v něm prohlašuje, že vstoupila do sporu, a navrhuje, by nedostatek řízení byl pokládán zhojeným. Návrh tento nevyžaduje schválení poručenského soudu dle § 233 obč. zák.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu žalobcovu.

D ů v o d y:

Netřeba zabývat se otázkou, zda dodatečné schválení vedení rozepře se strany nezletilého žalovaného stalo se již tím, že s odpovědí na žalobu byla předložena plná moc mateřské poručnice žalovaného. Dosti na tom, že stalo se tak způsobem jasným a nepochybným v podání mateřské poručnice ze dne 6. dubna 1919. Schválivši tímto podáním posavadní vedení rozepře schválila mateřská poručnice zejména též udělení procesní plné moci posavadnímu právnímu zástupci jejího nezletilého syna, týž byl následkem toho při prvním roku řádně zastoupen a odpověď na žalobu podána řádně ustanoveným procesním zmocněncem strany žalované. Ani v tom nelze přisvědčiti k vývodům dovolacího rekursu, že mateřská poručnice měla k dodatečnému schválení posavadního vedení rozepře zapotřebí schválení poručenského soudu. Dle § 233 obč. zák. jest ovšem poručníku třeba přivolení poručenského soudu ve všech záležitostech, jež, nepatříce k řádnému hospodaření, jsou značnější důležitosti, a uvádí pak příkladmo některé záležitosti takovéto povahy. K nim řádnou účast poručníka v pasivních sporech nezletilce čítati nelze. Jdeť při nich o právní nárok strany druhé, jehož uplatňování nezávisí přirozeně na tom, zda poručenský soud strany žalované jest, či není s tím srozuměn. Musíť zákonný zástupce nezletilého žalovaného žalobu i bez souhlasu poručenského soudu přijati a proti ní se brániti, ježto by jinak žalobci vzešel procesuální nárok, plynoucí ze zmeškání strany žalované. Jen pokud by zákonný zástupce nezletilého žalovaného chtěl o žalobním nároku předsevzítí úkon, nezletilce vízíci, zejména žalobní nárok uznati, byl by vázán souhlasem poručenského soudu. Jinak má, ačť pod vlastní zodpovědností, v právní obraně nezletilého žalovaného ruku volnou.

Čís. 249.

Žaloba, již domáhá se ten, kdo mimoknihovně nabyt úplatným způsobem nemovitostí, bezúčinností napotomního darování téže nemovitosti a výmazu vlastnického práva, o darování to se opírajícího, není žalobou odpůrčí a předmětem poznámky dle § 20 odp. ř. Poznámka takovéto žaloby není přípustna ani dle § 61 knih. zák.

(Rozh. ze dne 29. července 1919, R I 311/19.)

Žalobci (kupující) uzavřeli s manželi D. (prodávajícími) kupní smlouvu o usedlosti, dříve však, nežli smlouva byla vtělena, darovali prodávající manželé D. usedlost tu žalovaným, jimž byla pak připsána. Žalobci podali proto na žalované žalobu o bezúčinnost darování usedlosti a o výmaz vlastnického práva a žádali zároveň za knihovní poznámku této žaloby. Knihovní soud (zemský soud v Praze) poznámku povolil. Rekursní soud žádost o povolení poznámky zamítl. D ů v o d y: Dle § 20 odpůrčího zákona ze dne 10. prosince 1914 čís. 337 ř. z. může ten, kdo jest oprávněn odporovati právním jednáním dlužníkovým, žádati u soudu procesního za knihovní poznámku své odpůrčí žaloby. Již v tomto stadiu, když totiž o poznámku se žádá v žalobě, musí tudíž soud procesní